

Zpráva z cesty: Severná- Karolína, Jižná- Karolína a hory Georgie v roce 2007 (1. díl)

Přítelství Radek Kastner
[04.08.2009]
Aktualizováno [04.08.2009]

O: V roce 2007 jsem navštívil několik horských mokřadů v Apalašském pohorí. Mnoho z nich byly lokality, které jsem měl možnost vidět již předtím a o kterých jsem takto psal v předchozích zprávách z cest. Navrátil mi přinesl ležící prozkoumat je důkladněji i v ohledech, které jsem nemohl vyzkoušet při svých předchozích cestách. A tak jsem si vytvořil další spojení s místními rodovými, kteří mi slíbili, že mi ukážou některé lokality, které jsem minul.

Tak jsem slábeno, že poznám některé skvělé místy s grilovačkou. Jak bych mohl odolat?

Některé z těchto lokalit patří soukromým majitelům a tak jsem kontaktoval předem i správce země, abych získal povolení pro návštěvu těchto míst. Omlouvám se, ale nebudu odhalovat identitu jednotlivých lokalit; ani správci jednotlivých země nechtějí být jmenováni. To bohužel znamená, že vyjma těch z vás, kdo pracujete pro ochranářské organizace, se nebudete moci na tyto lokality nikdy podívat. Je mi to líto, ale to vše je díky našim stájem aktivitám vykradačům lokalit.

Cesta:

Uprostřed země v roce 2007 jsem měl plátno-ležení znovu navštívit západ Severní Karolíny, Jižní Karolíny a severovýchodní Georgii. Tato oblast obsahuje některé z našich nejbohatších horských lokalit masožravých rostlin, takže jsem se těžil na jejich další návštěvu a zkoumání.

Pokud si chcete udělat malý obrázek předtím, podvejte se nejednou na mou zprávu z cesty z roku 2003 a také z roku 2005, kde se objevuje mnoho z těchto lokalit.

Předtím, než jsem vyrazil na cestu, setkal jsem se Jimem Fowlerem, významným autorem a rodovým dědem z Jižní Karolíny. Jim velmi dobře zná naši oblast, takže byl nadšen z možnosti vidět některé horské lokality. Zatímco já jsem byl rád, že se Jim ke mně připojí, protože viděl některé horské lokality, o kterých jsem neměl ani potuchy. Máli jsme tak možnost sdělit naše zkušenosti.

Horské úživnice jsou extrémně ohrožené, vzhledem k malé oblasti jejich výskytu a zhoršující se hydrologické situaci na jejich mokřadech. Vzhledem k tomu, že vykrádání lokalit má viditelný dopad na tyto populace, je mi to lhostejné, ale nebudu odhalovat žádné detailní informace o lokalitách, které jsme navštívili. Neptejte se. Pokud si myslíte, že jste byli schopni rozeznat lokality podle máho popisu, můžete mi své odhady poslat, ale moje reakce vám budou poněkud zřejmé!

Smrtě:-

Moje cesta začala jízdu z Tennessee na západ Jižní Karolíny. Během cesty jsem projel kolem Pink Beds, lokalit v pohraničí Severní Karolíny. Slyšel jsem zvěsti o tom, že se na této lokalitě vyskytuje Sarracenia purpurea, takže jsem byl zvědav, co zde najdu.

Navštívil jsem to tady již jednou a na tuto cestu jsem nebyl schopen najít nic, co by mne zajímalo. Na opakovanou cestu jsem prošel velmi opatrně celou cestu a přesto, že to byla pro mě procházka, nespát jsem jedinou Sarracenia purpurea. Nemám v úmyslu se sm vrátit potet.

Přesto, že to byla procházka lesem za deštivého a mlhavého dne, potěšilo mne, že jsem našel několik druhů hub, jako například tuto extrémně jedovatou Amanita virosa (muchařka již pozn. ptekl.), která zřejmě jako nekvalitní strašidelná lampa.

Po této několikahodinové odbočce jsem pokračoval k jihu do hotelu, kde jsem přenocoval. Druhý den ráno jsem vyrazil na krátkou výpravu nedaleko Caesar's Head v Jižní Karolíně, kde jsme se měli setkat s Jimem Fowlerem, botanikem a významným fotografem.

Bufo americanus
(ropucha americká, pozn. pTMekl.):

Po uvTMinTM a vTM½mTMnTM nTMizorTM na to, jak nejlTMpe strTMvit den, jsme s Jimem vyrazili kTM zaTMitku naTMstTMky a dTMle TMli pTMky. MTMli jsme vTM plTMinu jTMt po dosti stoupajTM-cTM-stTMce vysoko do hor, abychom našli jedinou populaci Sarracenia purpurea var. montana znTMimou zTM JiTMnTM- KarolTM-ny.

po 30 minutTMch naTMjeho pochodu se Jim rozhodl, TMe se necTM-tTM- na to, aby po tTMto stTMce pokračTMoval dTMl takovTM½mTMto energickTM½mTM tempem. NedTMvno pTMekonal dosti zlou chTMmpku a byl stTMle jeTMtTM dost slabTM½. Navrhl jsem pokračTMovat daleko pomalejTM½mTM tempem, ale mTMl pocit, TMe by nemusel bTM½t schopen ani toho. TakTM½e po mnoha diskusTM-ch jsme se dohodli na tom, TMe budu prostTM po stTMce pokračTMovat dTMl sTMim.

JimovTM½m plTMinem bylo pomaliTMku jTMt po stTMce tak dlouho, aTM¾ bude mTM-t pocit, TMe je odtud schopen dojTM-t zpTMt do auta. Stezka pTMede mnou byla ponTMkud zTMikeTMnTM, takTM½e jsem o tom informoval Jima, aby vTMdTMl, co mTMi oTMekTMvat a na co dTMvat pozor (aby mTMl moTMnost se rozhodnout, jak dTMl) a potom jsem pokračTMoval vTM mTM vTM½jlapu sTMim.

SkTM-enTM jsem pokračTMoval po chodnTM-ku, dTMlval pozor na postup mTM chTM-ze, abych se ujistil, TMe nevypadnu z kurzu. PTMibliTMnTM po hodinTM, nebo tak nTMjak, jsem naTMjel tuto pTMknou ropuchu americkou. FotografovTMnTM- mi dalo moTMnost znovu popadnout dech. Tady je vzdTMlenTMjTMÁ- pohled a pohled ze stTMednTM- vzdTMlenosti na tohoto TMivoTMicha.

DlouhTM TMseky cesty byly pTMkrTM½mi svahy a jTM byl pTMesvTMdTMen, TMe by Jim nebyl schopen tTMmito TMstTMmi stTMky projTM-t pTMmi svTM pochTMipkovTM kondici.

LTMky:

BTMhem pTMir hodin jsem vystoupal pTMkrTM-krou horskou stTMnu a dosTMhl oblasti, kde vytTMkal potok z lesa a pokračTMoval dolTM ohromnou, pTMkrTM-krou skalnTM- plochou. TakovTMto mTM-sta bTM½vajTM- lokTMlnTM nazTM½vTMina "balds." (holiny, pozn. pTMekl.) Tady mTMite snTM-mek zTM mTM cesty vTM roce 2005, abyste si udTMlali pTMedstavu o tom, jak tato mTM-sta vypadajTM-.

Na vrcholu skalnaté plochy byl svah poněkud mramřavý a na břehu potoka tam rostly jirlice.

Pokud máte skvělý zrak, můžete si všimnout malého chumlu drobných Drosera rotundifolia dole vlevo.

Exoskeleton:

Nebe bylo jasně podmrzá, s hrozbami občasného deště, takže osvětlení bylo dobré.

Vzhledem k tomu, že město se nacházelo na skalnatém svahu, snažil jsem se opatrně naplavit, což bylo chvílemi velmi riskantní. Bylo to nesmramřavě složitě proto, že celý skalnatý svah byl extrémně slizký od masožravých na hladké úlevě. Byl to obrovský, zřídka a zcela kluzký povrch! Jeden špatný krok a sklouzl bych desítky metrů dolů strmým skalnatým svahem a skončil bych jako zmačkaný, polímaný masa ve spodní části ulovčených skály.

Trvalo to kolem hodiny, než se mi podařilo pomalu obejít po obvodu rostlinné kolonie, což mi umožnilo zřádkat obě, včetně porozumění lokalitě a soubor extrémně ran a krájeců od hrbolaté úuly a trnité vegetace. Bylo pro mě ulehčením vrátit se na svůj výchozí bod a trošku si tam spočinout.

Mezitím se podařilo Jimovi dohonit mě.

Další pohled na shluk rostlin jen a jen pro vás.

Polední pauza:

Hmm, na tomto snímku vidím minimálně tři ukázkové product placementy. Čím dále za měni peněz! Za borovicemi za mnou, se zemský povrch rychle svažuje; mezi dvěma borovicemi můžete vidět modravou, mláňskou skvrnu, která naznačuje možná vzhled do ohromných dělek.

Báhem konzumace našich sendvičů, jsme sá Jimem mluvili o našich cestách, o jeho dojmech a o tom, co jsem viděl na svém âžobepnutí-âœ lokality. Byl to náš jemný oběd, tady u horní- âstí kolonie, kde byl skalnatý svah relativně měrný. Ale náš esto i tady byl povrch vjímeň kluzký, takže by každá neopatrná krok mohl znamenat nešťastí. A taková uklouznutí- by rozhodně nešťastí-m bylo, vzhledem ká tomu, že okamžitě následkem by bylo sklouznutí- asi 5 metrů ke kraji plošiny, za kterým se sklon svahu měnil na smrtící- 45°!

Vzhledem ká tomu, že jsem neměl zájem o brzkou smrt, použil jsem horolezecké vybavení- a 20 metrů horolezeckého lana. Jeden konec lana jsem upevnil ke stromu a nasadil si popruhy. Fungovalo to docela dobře a umožnilo mi to prozkoumat horní- âstí kluzkého potoka vâ relativně bezpečně. Ve skutečnosti jsem použil stejný systém, který byl vyfocen na snímku se špirlicemi, který jste již viděli. Jim si také nasadil popruhy a po náš- dil několik našich rostlin.

Rád bych zde něco zdůraznil. Při našem divoěeně- bylo absolutně nutné, abychom nevstoupili na substrát, na kterém špirlice rostly. Stoupali jsme pouze na holou skálu. Struktura substrátu na okrajích této vodopád obsahující- lokality je náš-lišitá delikátní- na to, aby se ho dalo dotákat. Pokud zkoušíte podobně všístupy, dodržujte i tuto metodiku.

(Děky Jim za to, že mi umožnil vystavit tuto fotografii, kterou po náš- dil.)

Liatris spicata var. *spicata* (šukardá klasnatá, pozn. náš ekl.):

Ach, tady je roztomilá rostlina, kterou jsme našli, jak roste na relativně suchém místě na vrcholu vystouplé skály. Chvil jsem ji fotografoval, protože si Jim naš jakou dobu hrál sá lanem a popruhy. Tuto rostlinu jsem fotografoval jako jakousi âžboň- výtšávací-âœ aktivitu; plánoval jsem totiž využití lana a popruhů ká prozkoumání- spodní-, extrémně strmé âstí skalnatého všíbáku a byl jsem zâ vyhládky na tuto šinnost poněkud nervězná.

Tady je bližší pohled a jeden ješit bližší.

Děšivě âst!

Abych mohl prozkoumat p^á™-krou ^ást vodop^á dov^áho ra^áelini^áit^á, p^á™ev^ázal jsem lano k^á jin^ámu stromu, kter^á½ umo^áoval, abych se k^á™oviny prot^áhl a dos^áhl v^áhodn^áho m^á-sta na skalnat^á™ povrchu.

R^ád bych v^ád^ál, jestli si v^ábec dok^áete p^á™edstavit, jak extr^ámn^á kluzk^á½ je tento bahnit^á½, ^á™asami pokryt^á½ skalnat^á½ povrch je? Zaujmut^á- m^á™ pozice na mazlav^á™ povrchu, vkl^á-n^á-n^á- stavu na pozici, vytvo^á™en^á- p^á™ijatel^á½ch fotografi^á-, v^áje ve chv^á-li, kdy jsem se sna^áil udr^áet na sk^ále^á do krve od ^áulov^áho povrchu rozed^á™en^á½mi koleny, tak to v^ájechno dohromady bylo m^á™ nejt^á½- fotografov^án^á-, jak^á™ jsem kdy uskute^ánil.

(D^á-ky Jimovi za umo^án^á- zve^á™ejnit tuto jeho fotografii.)

L^áky:

Jako odm^ána za m^á™ ^ásil^á- se mi naskytl n^ásleduj^á-c^á- pohled ^á“ soubor l^áky^áek s^á kr^ásnou ^áilnatinou rostouc^á- mezi jin^á½mi rostlinami na mal^á™ kousku substr^átu. L^á-b^á- se mi kontrast mezi ^áervenou ^áilnatinou a zelenou barvou pletiva l^áky^áek.

A tady je dal^á½- pohled na rostliny.

V^á-ce pruh^á:

Tady je dal^á½- shluk rostlin, kter^á½ se mi poda^á™ilo vyfotografovat. Op^át m^á-^áete vid^át n^ádhernou ^áilnatinu, kter^á½ drze kontrastuje s l^áky^ákami. I kdy^á¾ na n^á kter^á½ch rostlin^ách jsou l^áky^áky zality ^áervenavou barvou i mimo ^áilnatinu.

Rostlina vpravo se mi tak l^á-bila, ^á¾e jsem ji vyfotil je^áit^á v^á-c zbl^á-zka.

Opravdu ^áerven^án^á:

Na zřívě r zde máme fotografii rostliny, která byla velmi náěervenalá. Tato rostlina má zcela jinou povahu svěilnatiny. Na rozdíl od svislého pruhování, jako tomu bylo u jiných rostlin, tato rostlina vykazuje sěřovinovou ilnatinu.

Na této fotografii máme jasné vidět množstv kvetoucích rostlin *Drosera rotundifolia* (dole vpravo) a se semeněky (stědu). Viděli jsme také kvěst *Utricularia cornuta*.

Na této lokalitě je mnoho dalších nádherných *Sarracenia purpurea* – pravděpodobně nejkrásnějšími byly rostliny, které jsem nebyl schopen vyfotit a které byly u samé spodní části pěřkráho, skalnatěho svahu. Tady je ověem skalně stěna absolutně kolmá a nepřěstupná. Jedině možnost, jak se k nim dostat a vyfotit je, by vřak mohla znamenat riziko jejich zniěeně.

Něvrat domě:

Schylovalo se kě pozdně odpoledně-m bouěm a my byli nebezpečně vystaveni bleskě na strměch hěebenech, takže jsme něj den na vrcholčích hor ukoněili. Putovali jsme zpě, vstěc našim vozěm a na zpěteě cestě jsme viděli tuto milou stoněku (*Sigmaria* sp.), která byla dlouhá kolem 5 cm. Neděvno jsem ěetl knihu Thomase Eisnera o chemickě obraně hmyzu a byl jsem uchvěcen zjiětěněm, ěe kdyě je vyvedena z měry, vypouětě tato stoněka pronikavě voněcě kapiěky, které celěmu světu pěipoměnejě věně extrakt z vanilky.

K autěm jsme dorazili bez nehod a jěi měi ěas hrěit si vě prokletě ledověm potoce, které se ukějal bět dobrěm městem pro oplěchnutě bahna a vyěiětěně ran a ěkrěbancě, které jsem utrěil.

Den se uzavěel a my se kědě vydali svou cestou. Něsledujěcě den jsme plěinovali znovu se sejět na jiněm městě hor Jiěně Karolěny (pouě 4 km odtud), abychom se poděvali po *Sarracenia jonesii*. Toto město bylo pozoruhodně těm, ěe se zde nachězěně kolik blězce poloěeněch populacě *S. jonesii* a Jim si pěil ukězat mi některěch jsem doposud nevěděi.

Orchideje:

Nějsledujcã- rãjino zaã•alo neobvykle. Setkali jsme se na zaã•ãjtku cesty, ale jak jsme kompletovali svã© vybavenã-, Jim zjistil, Å¾e mu chybã- penã›ã¾enka. Nakonec se zã toho vyvrbilo, Å¾e mu byla ukradena zã auta pã™medejlou noc. Naãjtã›stã-ji (vã›tãjinou) policie zã-skãj zpã›t, ale jakãj to je otrava!

Prvnã- lokalitou dne byla ta, kterou jsem navãjtã-vil jiã¾ dvakrãjt pã™medtã-m a kterou jsem opravdu miloval. Byla to dalãjã- zrãjdnãj Å¾ulovãj skãjla, sã vodou tekoucã- po jejã-m povrchu, ale mã-sto toho, aby zde sã-dlily Sarracenia purpurea, mã›la tato lokalita pã›knou populaci Sarracenia jonesii, kterãj je zaã™azena mezi federãjlnã- ohroã¾enã© druhy.

Na svã© pã™medchozã- nãjvãjtã›vã› jsem toto mã-sto prozkoumal zcela ke svã© spokojenosti, ale Jim mã› ujistil, Å¾e jsem opomnã›l druhou holinu pod touto, kde se dãj vã souã•asnosti nalã©zt jeãjtã› vã-ce rostlin. To byly vzruãujã-cã- novinky.

Na druhã© mã-sto jsme se dostali docela snadno a cestou jsme spatã™ili malou orchidej, kterou pro mne Jim identifikoval jako Goodyera pubescens (na obrãjzku). Na tã©to fotografii jsou potom nevã½raznã© kvã›t tã©to rostliny.

Vidã›li jsme takã© dalãjã- malou orchidej, kterou Jim identifikoval jako Gymnadeniopsis clavellata, i kdyã¾ pã™ipustil urã•itã© polemiky, co se tohoto jmã©na tã½kãj.

Kvã›t:

Rychle jsme prolã©tli lokalitu, kterou jsme oba dobã™e znali (a o kterã© jsem informoval vã pã™medchozã- zprãjvã› zã cesty). Rostliny byly vã dobrã© kondici, coã¾ byla pro nãjs ãºleva.

Kdyã¾ jsme se tak dã-vali na kluzkã½ povrch, Jim mi vylã-ãil jak (na pã™medchozã-m sãºlo vã½letã›) si troufnul na holinu, ztratil pevnou pã›du pod nohama a sklouzl dolã› svahem, rovnou proti skãjle. Naãjtã›stã- byl fixovãjn na skalnã-m pã™evisu, takã¾e sklouzl pouze malã½ kousek toho, kam aã¾ sklouznout mohl, ale i tak si nalomil nã›kolik kostã-. Rozhodnã› jsem nepã™ehãjnã›l, kdyã¾ jsem zdã›razã›oval, jak opatrnã-musã-te na takovã½chto mã-stech bã½t!

Vypã™ãjdali jsme se sã naãjã- cestou skrze stromy na jednã© stranã› holiny, aã¾ jsme dorazili dolã›. To bylo mã-sto, kam jsem se nejdãjl dostal na svã© minulã© cestã›. Jim naãjel pã›ãjnu pokračãujã-cã- dolã› svahem a po krãjtkã©m pochodu se stromy rozestoupily a pã™ed nãjmi byla dalãjã- holina, pã™esnã› jak Jim slã-bil!

Sarracenia jonesii na lokalitã› byly vã›tãjinou zrovna v

neuspokojivě fízi v½voje tš sně po kveteně-, ale pšedtš-m, neš se jim plně
otevšou lššky. Ale i tak jsem potššen, jak tento snš-mek vyšel.

Zpršva z cesty: Severně- Karolně-na, Jišně- Karolně-na a hory Georgie v roce 2007 (2. dš-l)

Page citations: Personal observations.

Revised: February 2008

ššBarry Rice, 2005

T: Radek Kastner